

A kamarazenélés is megköveteli a szakszerű hozzáállást

Az aktív zenészek javaslatára Comorrasax címmel, a KRMK égisze alatt indult útjára a Szaxofonos Kamarazenei Kör. A csoporttagokkal rendszeresen találkozunk és dolgozunk, jelenleg az online térben. Szakmai-módszertani útmutatással és stabil háttérteremtéssel támogatjuk az amatőr muzikusokat. Közösen játszunk, ami nemcsak a zenei képességek fejlődését, hanem a játék örömeinek és az új barátságok létrejöttének lehetőségét is megteremti. Előadásaink minden melódiakedvelő számára kulturális üzenetet közvetítenek. Célunk a többi zenészt is arra ösztönözni, hogy ebbe a tevékenységbe bekapcsolódjanak.

Gyakran halljuk az alábbi kérdést: Tudják-e a (nemcsak) fúvós hangszereken játszóké képességeinek gyorsabb ütemben való fejlődésének legfőbb okait?

Elsősorban meg kell jegyezni, hogy előbb-utóbb mindenki, aki bármilyen hangszereken is kezd játszani, késztetést fog érezni arra, hogy másokkal, különböző csoportokban muzikáljon, legyen szó akár duóról, trióról, kvartettől, vagy éppen nagyzenekarról. A Kreativitás fejlődési lehetőségeinek kiaknázását és a környezetének a mondanivaló művészi kifejezés útján való átadását minden alkotó igényli.

Éppen ezért a közös játékba már a kezdeteknél szükséges mindenkit bevonni. Természetesen érdemes rövid és egyszerű dallamokkal, előre rögzített zenei kísérettel kezdeni, majd később a duettre áttérni. A kellő készségek megszerzése és a hangszer elsajátítása után fokozatosan teljesíteni lehet a zongorakíséretű, valamint a trió, illetve a kvartett formációt is. E tekintetben mindenekelőtt a melodikus és a harmonikus zenei hangszer ötvözésének tapasztalatáról, a dallam kiegyensúlyozott egységbe vegyítéséről és nem utolsósorban a szerzemény tonális funkcióinak megértéséről van szó. Az együttes muzsikálás magától értetődően formálja a zenész technikáját és képességét. Valljuk be őszintén, ki szeretne egy csoporton belül fékező vagy rontó elem lenni? Valószínűleg senki. Épp ellenkezőleg. A zenészeket ez a tény sarkallja kiválóbb teljesítményre, alakítja ki a felelősségérzetet nemcsak a többi taggal, hanem a csoportmunkával és annak eredményével szemben is. A legfontosabb talán a megfelelő repertoár kiválasztása. A csapatvezetőnek rálátása kell legyen a tagok egyéni készségeire annak érdekében, hogy meghatározhassa a darab megfelelő, de a játékos képességeinek határát nem meghaladó nehézségi fokát. Ellenben kerülnie kell a túlon túl könnyű feladat kitűzését is, mely a motiváció elvesztéséhez vezethet. A melodikus fúvós hangszereken (a mi esetünkben szaxofonon) való kollektív játéknál el kell érni a közös nevezőt, vagyis a frazírozást, az intonációt, a dinamikát, a pontosságot és a hangszínt. Ezek a szempontok nagyon fontosak a minőségi művészi előadóképesség eléréséhez.

A **tiszta hangszín** a hangszeres játék alapja. A szaxofonistáknak egytől egyig más-más az elképzelése a zenei eszköz hangszínéről. A tónuskülönbség itt általában véve kedvező jellegű, de kivételes eseteknél lehet zavaró is. Ilyenkor ajánlott a megoldást a hangszer, a fúvóka, illetve a nád felváltásában keresni.

A **frazírozás**, mivel többnyire jazzdarabokat játszunk, minden más kérdésnél több figyelmet igénylő, teljesen különálló, sajátos fejezet. Megfelelő frazírozás hiányában a zenemű jellege teljesen elveszhet. Ezt a technikai részletegyütttest kifejezetten erre a célra szabott jazz etűdökön és dallamokon szükséges fejlesztenünk. Duó formációban szakaszonként, lassú tempóban, majd egybekötve és kellő ütemgyorsasággal gyakoroljuk. Épp ezért nagyon fontos a lehető legtöbb közös zenélés. Ez a felvetés legerősebben a nagy Bigband csoportosulásoknál mutatkozik meg, ahol különféle, főleg fúvós hangszereken kell együttesen frazírozni.

A **hangolás** jól ismert probléma a fúvós hangszereknél, mivel szerkezetük többféle fémtípusból és azok kombinációiból épül fel. Az anyagösszetétel és a méret különbözőségéből kifolyólag a bel-, illetve a kültéri hatásokra eltérően reagálnak. A fémtágulás a légoszlop változásához vezet, ami a hangolás módosulását eredményezi. A játék során a hangszerbe meleg levegő fújódik, ami ismételten a fémek tágulására hat. Ebből adódóan az egyes dalok közt is szükséges a fúvós hangszereket hangolni.

Az **intonáció** a zenei eszközöknél kiemelt fontosságú. Két fúvós hangszer az egyes tónusoknál eltérő hangmagassággal rendelkezhet. Ezért szükséges, hogy a zenészek hallgassák egymást, az egyes hangszíneket a kívánt szintre intonálják, hogy létrejöjjön a harmónia. Ehhez alaposan ismerniük kell a hangszerüket és hangolásának hiányosságait, melyeket a nád szorításának tudatos szabályozásával küszöbölhetnek ki.

A **dinamika** kulcsfontosságú a játék hangsúlyozásában. Segítségével fokozzuk az előadás érzelmi töltetét. Lényeges, hogy megfelelően és kellő mértékben használjuk. A darab dinamikája minden játékosnak és hangszernek más-más lehetőséget nyújt. Ebből fakadóan szükséges az optimális összhangot a kívánt hangzás elérésének érdekében megtalálni.